

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Praze rozhodl v senátu složeném z předsedy Mgr. Tomáše Kocourka, Ph.D., a soudců Mgr. Miroslava Makajeva a Mgr. Lenky Oulíkové ve věci

žalobce: **P. M.,**
bytem X,
zastoupený advokátem Mgr. Kryštofem Jankem,
sídlem Voršilská 10, Praha,

proti
žalovanému: **Krajský úřad Středočeského kraje,**
sídlem Zborovská 11, Praha,

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 2. 5. 2022, č. j. 054175/2022/KUSK,

takto:

- I. Rozhodnutí žalovaného ze dne 2. 5. 2022, č. j. 054175/2022/KUSK, se ruší a věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení.
- II. Žalovaný je povinen zaplatit žalobci na náhradě nákladů řízení částku 11 228 Kč k rukám advokáta Mgr. Kryštofa Janka, a to do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku.

Odůvodnění:

Vymezení věci

1. Žalobce se žalobou podle části třetí, hlavy druhé, dílu prvního zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“) domáhá zrušení v záhlaví označeného rozhodnutí, jímž žalovaný zamítl jeho odvolání a potvrdil

Shodu s prvopisem potvrzuje: J. N.

rozhodnutí Městského úřadu Neratovice (dále jen „správní orgán I. stupně“) ze dne 7. 1. 2022, č. j. MěÚN/001884/2022 (dále jen „prvostupňové rozhodnutí“). Prvostupňovým rozhodnutím správní orgán I. stupně vydal podle § 14 odst. 2 a 3 zákona č. 20/1987 Sb., o státní památkové péči, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o státní památkové péči“) závazné stanovisko, jímž shledal nepřipustným umístění 14 ks fotovoltaických panelů ve dvou řadách po 7 ks na dvorní střešní rovinu hlavní části rodinného domu č. p. Xa na pozemku p. č. st. Xb v k. ú. X (dále též „dům č. p. Xa“), který se nachází na území městské památkové zóny X prohlášené vyhláškou Ministerstva kultury č. 108/2003 Sb., o prohlášení území s historickým prostředím ve vybraných městech a obcích za památkové zóny a určení podmínek pro jejich ochranu.

Obsah žaloby

2. Žalobce namítá, že správní orgány neposoudily věc individuálně se zohledněním všech okolností případu. Vytýká správním orgánům, že v zásadě vycházely pouze z premisy, že solární panely jsou v památkové zóně nepřipustné.
3. Žalobce zdůrazňuje, že dům, na němž mají být panely umístěny, není sám o sobě chráněnou kulturní památkou, ale nachází se v památkové zóně. Žalovaný nezkoumal skutečný dopad umístění fotovoltaických panelů na střechu domu č. p. Xa ve vztahu ke smyslu a účelu památkové ochrany v dané lokalitě. Nezabýval se ani velikostí panelů, plochou, kterou mají zabírat, či technickým a materiálovým provedením. Odkázal pouze na některé principy ochrany střešní krajiny, neaplikoval je však na konkrétní případ a neposoudil konkrétní dopady záměru.
4. Žalobce se domnívá, že umístění fotovoltaických panelů na jižní střechu domu orientovanou do zahrady by nevedlo k poškození hodnot dotčené památkové zóny a nemůže mít vliv na skutečný ráz střešní krajiny v památkové zóně. K žalovaným citovaným závěrům nálezu Ústavního soudu ze dne 12. 5. 2020, sp. zn. III. ÚS 709/19, žalobce uvádí, že střešní plocha domu dotčená navrženým záměrem kromě pohledu z ptací perspektivy v zásadě střešní krajinu nikterak nedotváří a z hlediska uliční architektury nemůže dojít k jejímu narušení. Panely mají být umístěny tak, aby nepřevýšily hřeben střechy, a dům není pohledově exponovaný. V zahradě kolem domu a jejím okolí jsou vzrostlé stromy, které po většinu roku pohled dotčeným směrem znemožňují. Žalobce považuje za zcela nepravděpodobné, že by záměr měl negativní rušivý vliv na vnímání střešní krajiny v dané lokalitě z běžné perspektivy. Kolemjdoucí by museli vyvinout značné úsilí, aby z veřejně přístupných míst solární panely umístěné na střeše domu dle předmětného záměru vůbec zahlédli.
5. Žalobce vytýká žalovanému, že bagatelizuje význam barevné fragmentace území patrné z leteckých snímků. V lokalitě se nachází černé či šedé střechy, vikýře s pultovými střechami oplechovanými do šeda či střešní okna, tedy cizorodé prvky z hlediska tradiční zástavby, které jsou navíc oproti solárním panelům trvalé. Volbou vhodného umístění a materiálu lze minimalizovat eventuální dopady solárních panelů na úseku památkové ochrany, což bylo záměrem žalobce. Dle názoru žalobce je na místě chránit střešní krajinu v místech, kde reliéf umožňuje pohled na střechy shora nebo kde je možno na střechy nahlížet z výškových budov. To však není případ X, který leží na rovině. Žalobce poukazuje na to, že přípustnost umístění fotovoltaických panelů byla shledána v případech významnějších památkově chráněných lokalit, například Ch. či v centru P.

6. Žalobci není zřejmé, z čeho příslušné orgány dovodily rušivý negativní vliv vůči střešní krajině v dotčené části památkové zóny, ani jak by měla být záměrem snížena kulturně historická hodnota památkové zóny. Dle žalobce je s ohledem na nedostatek konkrétních důvodů pro takový závěr napadené rozhodnutí nepřezkoumatelné.
7. Dále žalobce namítá, že závěry napadeného rozhodnutí nemohou obstát z hlediska proporcionality ve vztahu k jiným zákonem chráněným zájmům, pro které je záměr žalobce přínosem. Žalobce zdůrazňuje, že dům č. p. Xa není sám o sobě památkově chráněný. Jeho záměrem je citlivé umístění solárních panelů na části střechy, které není při běžném pozorování střešní krajiny návštěvníky městské památkové zóny viditelné, s výběrem materiálů, které v minimální míře naruší letecký pohled na památkovou zónu. Má-li být zájem na památkové ochraně nadřazen zájmu na ochraně životního prostředí a energetické soběstačnosti České republiky, musí být nadřazení řádně odůvodněno s provedením testu proporcionality dotčených zájmů. Takové odůvodnění napadené rozhodnutí postrádá. Žalobce považuje paušální přístup v oblasti památkové ochrany za neudržitelný a nezákonný. Upozorňuje, že dle vyjádření mluvčí Národního památkového ústavu je připravována metodika, která stanoví podmínky pro umísťování fotovoltaických panelů v městských památkových zónách.

Vyjádření žalovaného

8. Žalovaný s žalobou nesouhlasí a navrhuje její zamítnutí. Dle žalovaného byl v prvostupňovém i napadeném rozhodnutí předmětný záměr posouzen individuálně. Byla popsána architektonická podoba domu a jeho zasazení do historických vazeb urbanistické struktury dotčené části památkové zóny X, jejíž vnější i vnitřní obraz je památkovou hodnotou památkové zóny a předmětem ochrany na základě zákona o státní památkové péči. Rovněž byla identifikována skutečnost, že předmětný dům se v pohledových vazbách v rámci obrazu památkové zóny nejvíce uplatňuje plochou střechy, která sedlovým tvarem a červenou střešní krytinou zapadá do střešní krajiny dotčené části památkové zóny, která je dominantně tvořena stejným typem střech, a vytváří tak historicky a památkově hodnotnou situaci. Střecha předmětného domu se pohledově uplatňuje nejen z ulice M., ale také její dvorní část z náměstí P. M. Do tohoto památkově hodnotného prostoru střešní krajiny vstupuje předmětný záměr, který mění vzhledové vlastnosti střechy. Instalací panelů dojde ke změně hmoty střechy a narušení jejího tvaru. Panely jsou rušivým prvkem ve střešní krajině památkové zóny svými optickými vlastnostmi, nejen cizorodou barevností, ale také odlesky světla. Navrhovaná instalovaná plocha zasahuje většinu dvorní části střechy předmětného domu, a narušuje tak obraz dotčené památkové zóny.
9. K námitce žalobce, že se žalovaný nezabýval navrhovanou velikostí solárních panelů, jejich plochou, ani zamýšleným technickým a materiálovým provedením, žalovaný poukazuje na to, že žalobce nespécifikoval technické parametry panelů ani jejich přesné umístění či způsob instalace. Správní orgán prvního stupně tedy posuzoval žádost z pohledu, zda je možné záměr umístění 14 ks panelů po 7 ks v řadě pod sebou o celkové ploše cca 30,1 m² na dvorní stranu střechy dále připravovat, či zda je z hlediska zájmů státní památkové péče nepřijatelný. Fotovoltaické panely se umísťují na konstrukci, a jsou tedy přidaným zařízením na povrchu střechy, čímž dochází v obraze střešní krajiny ke změně hmoty a proporcí střechy, což v případě střechy domu narušuje obraz střešní krajiny památkové zóny. Existuje množství fotovoltaických panelů, které se liší například tloušťkou, rozměry nebo barvou rámů. Tyto skutečnosti však nenabízí řešení, které by výše uvedeným

způsobem nenarušovalo obraz střešní krajiny památkové zóny, neboť stále by šlo o osazení přidané konstrukce o ploše cca 30,1 m² na střeše předmětného domu v prostředí červených sedlových střech, které by nežádoucím způsobem měnilo charakter střešní krajiny této části památkové zóny.

10. Z kritérií vymezených v nálezu sp. zn. III. ÚS 709/19 záměr žalobce splňuje pouze to, že je navrženo umístění panelů na střechu směrem do dvora, nikoliv však v úhlu, v němž by byly pohledově odcloněny. Žalovaný nesouhlasí s námitkou, že by panely byly viditelné pouze z ptačí perspektivy, neboť pohled na dvorní část střechy předmětného domu se přes namítanou vzrostlou zeleň v zahradách naskýtá z běžného pohledu chodce z náměstí P. M., a to díky nízkému plotu a nezastavěnému pozemku přiléhajícímu k domu č. p. Xc. Střecha domu je viditelná bez větší námahy a z důvodu měřítka zástavby dotčené části památkové zóny tvořené přízemními domy se sedlovými střechami se tak pohled na soubor střech včetně střechy předmětného domu naskýtá z pozice chodce i v rovinatém terénu K. n. L., přičemž do těchto pohledových vazeb vstupuje předmětný návrh rušivě. Viditelnost řešené části střechy z náměstí P. M. a její pohledovou exponovanost z pozice chodce lze ověřit mj. za pomoci mapové aplikace mapy.cz za užití funkce panorama.
11. Žalovaný trvá na tom, že v dotčeném území památkové zóny X je naprosto dominantním typem střechy sedlová střecha s pálenou krytinou červené barvy, která určuje charakter střešní krajiny, což vyplývá i z předložené ortofotomapy. Domy s rozdílnou barvou střešní krytiny v památkové zóně nejsou zastoupeny v takové míře, aby bylo možné hovořit o barevné fragmentaci charakteru střešní krajiny (o tom by bylo možné hovořit v případě střešní krajiny celého města). Uvedené prvky lze považovat za závady v prostředí památkové zóny vzniklé před jejím vyhlášením, bez povolení příslušného orgánu státní památkové péče či v důsledku použití nevhodných netradičních materiálů s rozdílným způsobem stárnutí projevujícím se časem jako závada v prostředí památkové zóny (zašedlé střechy), což dokládá naléhavost zodpovědného přístupu při obnově nemovitostí v památkové zóně a v otázkách nových prvků umisťovaných do jejího prostředí. Nevhodné prvky nemají být v památkové zóně umisťovány a nelze na základě již provedeného nevhodného umístění podporovat další degradaci památkových hodnot. Žalovaný též poukazuje na to, že střešní okna na rozdíl od fotovoltaických panelů nemění tvar a proporce střechy a zpravidla zabírají podstatně menší část střechy. Žalovaný uvádí, že nerozporuje možnost umístění fotovoltaických systémů způsobem minimalizujícím dopad na chráněné hodnoty památkové zóny, tato otázka však nebyla předmětem řešené věci.
12. K námitce, že umístění fotovoltaických panelů bylo shledáno přípustným v případě některých významnějších památkově chráněných lokalit, žalovaný uvádí, že neobdržel žádné příklady takové praxe v Ch. ani v P. Z leteckých snímků památkové zóny Ch. není patrná praxe osazování sedlových střech fotovoltaickými panely a nelze ji vysledovat ani v plošně chráněných územích v P. V oboru památkové péče je mediálně známým příkladem fotovoltaická elektrárna na střeše budovy Nové scény Národního divadla. Zde se jedná o citlivě řešené osazení ploché střechy objektu nikoliv fotovoltaickými panely, ale fotovoltaickou folií kopírující tvar střechy. Jedná se o následováníhodný příklad způsobu umisťování fotovoltaických systémů v plošně chráněných památkových územích, který nenarušuje vzhled stavby ani střešní krajinu chráněného území.
13. Žalovaný uvádí, že se v napadeném rozhodnutí zabýval i otázkou proporcionality. Zdůrazňuje, že argumentace žalobce ohledně nepřiměřenosti napadeného rozhodnutí vychází z názoru o nepodstatném zásahu do chráněných památkových hodnot památkové

zóny, s nímž se žalovaný neztotožnil. Realizací záměru by došlo k narušení části obrazu vymezené části historické zástavby X, jejíž ochrana je jedním z prioritních cílů, k jehož naplnění byla vyhlášena památková zóna X. Žalovaný má za to, že naplnění zájmu na ochraně životního prostředí či energetické soběstačnosti státu lze docílit i způsoby, které nejsou v rozporu se zájmy státní památkové péče, například tepelným čerpadlem, které v průběhu roku zajistí významnou úsporu energií, přičemž v závislosti na typu tepelného čerpadla tyto úspory předčí výnosnost energie z fotovoltaických článků. Provozní rentabilita těchto technologií je z důvodů vysoké pořizovací ceny a omezené životnosti závislá na dotační podpoře z veřejných rozpočtů. Veřejné finance by neměly podporovat záměry, které jsou v rozporu s veřejným zájmem, jako je tomu v předmětném případě na úseku státní památkové péče.

14. Článek, na který poukazuje žalobce, je dokladem vstřícného přístupu orgánů státní památkové péče k otázkám soudobých prvků v historickém prostředí plošně chráněných území. Vždy se jedná o individuální posouzení věci vůči chráněným hodnotám konkrétního sídla. Plošně chráněná památková území tvoří zanedbatelnou část zastavěného území České republiky, a památková péče tak zjevně není brzdou výroby energie ze zdrojů šetrných k životnímu prostředí či energetické nezávislosti státu.

Splnění procesních podmínek a rozsah soudního přezkumu

15. Soud ověřil, že žaloba byla podána včas, po vyčerpání řádných opravných prostředků, osobou k tomu oprávněnou a splňuje všechny formální náležitosti na ni kladené. V daném případě se nejedná o závazné stanovisko podle § 149 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), které by podléhalo výluce z přezkumu ve správním soudnictví, ale o závazné stanovisko, které mělo charakter samostatného správního rozhodnutí a bylo přezkoumáno žalovaným v odvolacím řízení (viz rozsudek rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 23. 8. 2011, č. j. 2 As 75/2009-113, a rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 16. 12. 2020, č. j. 2 As 234/2020-21). Jde tedy o žalobu věcně projednatelnou.
16. Soud přezkoumal napadené rozhodnutí v mezích uplatněných žalobních bodů vycházející ze skutkového a právního stavu ke dni jeho vydání (§ 75 odst. 1 a 2 s. ř. s.).
17. Soud o žalobě rozhodl bez nařízení jednání dle § 76 odst. 1 písm. a) a b) s. ř. s.

Skutková zjištění vyplývající z obsahu správního spisu

18. Z obsahu správního spisu vyplývá, že žalobce podal dne 22. 11. 2021 žádost o vydání závazného stanoviska ve věci umístění 14 fotovoltaických panelů ve dvou řadách po 7 o ploše cca 30,1 m² na střechu domu č. p. Xa směrem do dvora. Uvedl, že panely nebudou viditelné z ulice. K žádosti byl připojen schématický zákres do katastrální mapy.
19. K záměru se vyjádřil Národní památkový ústav. Na základě podkladů a vlastní znalosti situace konstatoval, že dům č. p. Xa je přízemní s obytným podkrovím obdélného půdorysu se sedlovou střechou s hřebenem rovnoběžným s ulicí s drážkovou betonovou krytinou v cihlově červeném odstínu. Ve střešní rovině do ulice jsou dva hmotné sedlové vikýře. Uliční fasáda je čtyřosá, výplně mají jednoduché vystupující šambrány. K hlavnímu objektu je ze dvora připojeno podélné užší a nižší křídlo se sedlovou střechou se shodnou krytinou. Dům není jmenovitě chráněnou památkou dle zákona o státní památkové péči, ale nachází se v městské památkové zóně X, která byla pro své urbanistické, kulturně historické

a architektonické hodnoty prohlášena vyhláškou č. 108/2003 Sb., a to v lokalitě B dotvářející charakter městské památkové zóny. Sousední dům č. p. Xd byl vyhodnocen jako objekt spoluvytvářející charakter památkové zóny. Lokalita patří mezi nejstarší části obce, již dominuje kostel sv. Martina z 13. století vedený jako nemovitá kulturní památka. Charakter zástavby odkazuje nad předlokační charakter. V 2. polovině 19. a ve 20. století došlo v prostoru pod kostelem k zahuštění zástavby a do této stavební fáze náleží i předmětný dům. Na počátku 21. století došlo k jeho rozsáhlé úpravě, při níž byly necitlivě provedeny hmotné vikýře, nevhodná střešní krytina a novodobé zateplení. Z hlediska zájmů památkové péče objekt svou podobou a hmotou ovlivňuje a dotváří prostředí dané části městské památkové zóny. Dle Národního památkového ústavu není záměr v souladu s ochranou kulturně historických hodnot. Z hlediska zájmů památkové péče jsou solární panely na kulturních památkách, v jejich prostředí a v památkově chráněných územích považovány za novodobé rušivé provozní prvky, a proto jsou z principu neakceptovány. Je tomu tak zejména proto, že jde o novodobé prvky, které cizorodou hmotou, barvou i materiálem se specifickými optickými vlastnostmi značně narušují střešní krajinu (vytvářejí rozsáhlé černé plochy). Střešní krajina je jedním ze stěžejních aspektů zástavby, který je chráněn prostřednictvím MPZ X, kde se do značné míry zachovává ustálená hmotová skladba s tradičními tvary střech pokrytými střešní pálenou maloformátovou krytinou v cihlově červené barvě. Přílohou vyjádření je výřez historických map z let 1842 až 1903.

20. Žalobce byl poučen o právu vyjádřit se k podkladům rozhodnutí, jehož nevyužil.
21. Správní orgán I. stupně vydal prvostupňové rozhodnutí, jímž shledal záměr nepřípustným. Prvostupňové rozhodnutí vychází z vyjádření Národního památkového ústavu, které je v něm doslova převzato.
22. Proti prvostupňovému rozhodnutí podal žalobce odvolání, v němž namítl, že prvostupňové rozhodnutí, resp. jeho podklad nevyhodnotily skutečný stav v místě a míru zásahu do tohoto stavu realizací záměru. Při ochraně památkově významných míst je třeba vycházet z konkrétní situace a vzít v úvahu i zájmy na ochraně životního prostředí a využití obnovitelných zdrojů energie. Žalobce zdůraznil, že dům není jmenovitě chráněnou kulturní památkou. Poukázal na to, že solární panely mají být umístěny na jižní zahradní část střechy, která vyjma pohledu z ptáčích perspektiv střešní krajinu nedotváří a z hlediska uliční architektury nemůže dojít k jejímu narušení. Pokud jde o barevnost panelů, které mají černou či šedivou barvu, poukázal na to, že v okolí domu se nachází domy, jejichž krytina nemá cihlově červenou barvu, což dokládal přiloženými leteckými snímky. Upozornil, že na řadě domů v městské památkové zóně byly solární panely instalovány. Zdůraznil, že instalaci panelů bude ovlivněn pouze pohled z výšky. V takovém případě by bylo na místě chránit střešní krajinu tehdy, pokud by pohled na střešní krajinu umožňoval reliéf krajiny či výškové budovy, což ovšem není případ X. Doplnil, že je připraven osadit střechu panely, u nichž by světle šedé ocelové rámy splývaly s barvou desek panelů, které mohou při pohledu z výšky působit podobně jako stará střešní krytina či stín. Žalobce dále namítl, že s ohledem na faktický stav v okolí, v němž se nachází střešní krytina různých barev a střechy se solárními panely, vůči němu postupoval správní orgán svévolně odlišně.
23. O odvolání žalobce rozhodl žalovaný napadeným rozhodnutím.
24. V odůvodnění konstatoval, že z hlediska zájmů státní památkové péče je předmětem ochrany městská památková zóna X. Důvodem jejího prohlášení bylo zabezpečení ochrany a péče o památkovou hodnotu zóny tvořenou zejména významem daného území pro jeho

historickou, kulturní a jinou osobitost, historickými vazbami nemovitostí a prostorů a vnějším i vnitřním obrazem sídla. Správní orgán I. stupně identifikoval rušivý negativní vliv instalace fotovoltaických panelů vůči střešní krajině v dotčené části památkové zóny. Záměr nerespektuje historický a architektonický výraz stavebního díla, působí jako cizorodý prvek a jeho realizací by byla snížena kulturně historická hodnota památkové zóny. Správní orgán I. stupně nekonstatoval pouze obecně nevhodnost instalace fotovoltaických panelů v památkové zóně, ale posoudil záměr na základě konkrétních podmínek. Jeho nepřípustnost shledal na základě negativního dopadu na střešní krajinu památkové zóny s tím, že právě ve střešní krajině se v rámci památkové zóny předmětný dům ve své hmotě a proporcích nejvíce uplatňuje. Rozhodnutí o nepřípustnosti záměru, který negativně ovlivní střešní krajinu tvořící podstatnou hodnotu památkové zóny, vychází z dikce zákona o státní památkové péči.

25. Pokud jde o jiné chráněné zájmy, žalovaný v napadeném rozhodnutí uvedl, že umísťování fotovoltaických panelů je prostředkem žádoucí výroby energie z obnovitelných zdrojů a ohleduplným řešením vůči životnímu prostředí, minimálně co se týče dopadů výroby elektrické energie v místě, kde jsou instalovány, ochrany přírody však lze docílit i jinými prostředky, které zpravidla nepoškozují chráněné zájmy státní památkové péče v památkových zónách, typicky např. tepelným čerpadlem. Dále konstatoval, že je třeba vycházet z nálezu Ústavního soudu sp. zn. III US 709/19, podle něhož je zákaz umísťování solárních panelů včetně těch umístěných na vnitřních stranách střech pod takovým úhlem, že s výjimkou leteckého pohledu nejsou běžně vidět, velmi silným zásahem do práv vlastníků nemovitostí. Na základě tohoto nálezu je zpravidla přípustný způsob osazení fotovoltaických panelů na střechy domů v památkově chráněných územích na vnitřních stranách střech pod takovým úhlem, že s výjimkou leteckého pohledu nejsou běžně vidět. Žalovaný se neztotožnil s žalobcem, že fotovoltaické panely by byly viditelné pouze z ptáčích perspektivy, nikoli z běžně přístupných prostor, a že v daném případě neexistují pohledové vazby, které by byly záměrem narušeny. Ačkoliv je navrženo umístění na části střechy do zahrady, z prostoru náměstí P. M. je tato část střechy viditelná a je zjevné, že instalace konstrukce s fotovoltaickými panely tak vstupuje do pohledových vazeb ve střešní krajině památkové zóny. Doplnil, že zástavba dotčené lokality památkové zóny je charakterizována přízemními domy se sedlovými střechami, kdy tímto měřítkem zástavby se otevírají pohledové vazby na střešní krajinu z pozice chodce v běžně přístupných částech města.
26. K namítané instalaci solárních panelů na střechách v památkové zóně žalovaný uvedl, že zjistil existenci solárního panelu na střeše objektu v areálu č. p. 99, nejedná se však o povolený zásah ze strany státní památkové péče, a tedy správní praxi při povolování fotovoltaických panelů na území památkové zóny X. Jelikož žalobce žádné domy neidentifikoval, nelze dále námitku vypořádat. K poukazu žalobce na odlišnou barevnost střech žalovaný uvedl, že nežádoucí barevnost fotovoltaických panelů vůči tradiční střešní krytině je pouze jednou z vlastností, jimiž negativně ovlivňují chráněné památkové hodnoty. Jde též o způsob odražení světla, změnu hmoty střechy a vznik nových nežádoucích prvků ve střešní krajině. Střešní krytinu a fotovoltaické panely nelze považovat za souměřitelné prvky. Z leteckých snímků je zřejmé, že na území památkové zóny převažuje tradiční tvar sedlových střech s cihlově červenou střešní krytinou, zvláště v lokalitě, kde je předmětný dům. Nevhodné výjimky nemění převažující charakter. V případě objektu bývalé spořitelny č. p. 314 se jedná o historický objekt, který se od okolní obytné zástavby odlišuje svým významem v urbanistické struktuře náměstí a dominantní

formou. Přeměnu barevnosti některých střech do šedivého odstínu lze považovat za příklad negativního důsledku aplikování netradičních materiálů s rozdílným způsobem stárnutí na obraz památkové zóny. Žalovaný uzavřel, že realizací záměru by došlo k poškození chráněných hodnot dotčené památkové zóny a nelze jej z hlediska zájmů státní památkové péče připustit.

Posouzení věci soudem

27. Mezi účastníky je sporné, zda by solární panely na jižní straně střechy směrem do zahrady byly (s výjimkou leteckého pohledu) viditelné a zda, respektive nakolik by se pohledově uplatnily v rámci střešní krajiny městské památkové zóny X.
28. Žalobce v žádosti uvedl, že solární panely mají být umístěny na střeše domu směrem do dvora a nebudou viditelné z ulice. Následně ve svém odvolání tvrdil, že v konkrétním případě by solární panely byly viditelné toliko z výšky (z ptačí perspektivy) a jiným způsobem střešní krajinu neovlivní.
29. Žalovaný v napadeném rozhodnutí naopak vyšel z toho, že jižní část střechy, na kterou mají být panely umístěny, je viditelná z prostoru náměstí P. M., a konstrukce s fotovoltaickými panely by tak vstupovala do pohledových vazeb i v rovinatém terénu X. Žalovaný však v napadeném rozhodnutí neuvedl, na základě jakých podkladů k tomuto zjištění dospěl. Napadené rozhodnutí je tak v tomto ohledu v rozporu s § 68 odst. 3 správního řádu, který platí i pro rozhodnutí odvolacího správního orgánu (§ 93 odst. 1 správního řádu). Jelikož v napadeném rozhodnutí nejsou uvedeny podklady, na jejichž základě žalovaný dovodil své závěry, je třeba považovat napadené rozhodnutí za nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů dle § 76 odst. 1 písm. a) s. ř. s. (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 22. 1. 2004, č. j. 4 Azs 55/2003-51, č. 638/2005 Sb. NSS). Výše uvedený závěr žalovaného současně není podepřen ani žádným podkladem obsaženým ve správním spise. Jediným podkladem, z něhož vycházelo prvostupňové rozhodnutí, bylo vyjádření Národního památkového ústavu. Z něj se však nepodává, zda, případně odkud a v jaké míře je jižní část střechy domu, na níž mají být panely umístěny, viditelná. Dále jsou součástí správního spisu pouze tři letecké snímky z webového portálu mapy.cz předložené žalobcem spolu s odvoláním. Ani z nich není zřejmé, zda je jižní část střechy domu č. p. Xa viditelná z náměstí P. M. Skutkový stav, který vzal žalovaný za základ napadeného rozhodnutí, tedy nemá oporu ve správním spise [§ 76 odst. 1 písm. b) s. ř. s.].
30. Výše uvedené vady brání věcnému přezkumu napadeného rozhodnutí v mezích žalobních bodů, a proto soud napadené rozhodnutí zrušil pro vady řízení dle § 76 odst. 1 písm. a) a b) s. ř. s. (viz usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 8. 3. 2011, č. j. 7 Azs 79/2009-84, č. 2288/2011 Sb. NSS). Soudu nepřísluší, aby nahrazoval činnost správních orgánů.
31. V dalším řízení tedy správní orgány předně doplní svá skutková zjištění o tom, zda a případně nakolik a odkud by byly solární panely umístěné na jižní stranu střechy domu č. p. Xa viditelné. V tomto směru se nabízí zejména provést ohledání při místním šetření. Soud připomíná, že bude-li správní spis doplňován o další důkazní prostředky, bude třeba před vydáním rozhodnutí umožnit žalobci dle § 36 odst. 3 správního řádu vyjádřit se k podkladům rozhodnutí. Soud též upozorňuje, že informace získané na internetu (např. portálu www.mapy.cz) nelze považovat za obecně známé skutečnosti (viz např. rozsudek

Nejvyššího správního soudu ze dne 12. 4. 2011, č. j. 1 As 33/2011-58). Pokud správní orgán vychází z podkladů získaných na internetu, je třeba zachytit stav internetových stránek, z nichž hodlá ve svém rozhodnutí vycházet (viz např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 17. 7. 2018, č. j. 5 As 345/2017-25). V návaznosti na doplněná skutková zjištění pak správní orgány vzhledem ke konkrétním okolnostem posoudí dopady záměru na danou městskou památkovou zónu s přihlédnutím k jejímu významu a přípustnost záměru z hlediska zájmů státní památkové péče, které pak bude třeba poměřovat s dalšími veřejnými zájmy, na které poukazuje žalobce.

Závěr a rozhodnutí o náhradě nákladů řízení

32. S ohledem na výše uvedené soud napadené rozhodnutí zrušil pro vady řízení dle § 76 odst. 1 písm. a) a b) s. ř. s. Soud vrátil věc žalovanému k dalšímu řízení, v němž je vázán právním názorem soudu (§ 78 odst. 4 a 5 s. ř. s.).
33. O náhradě nákladů řízení rozhodl soud podle § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobce byl ve věci plně úspěšný, a má proto právo na náhradu nákladů řízení. Náklady sestávají ze zaplaceného soudního poplatku ve výši 3 000 Kč a nákladů na zastoupení advokátem. Výše odměny advokáta za zastupování se stanoví v souladu s § 35 odst. 2 s. ř. s. dle vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „advokátní tarif“). Za zastoupení náleží zástupci odměna za dva úkony právní služby (převzetí a přípravu zastoupení a sepsí žaloby) dle § 11 odst. 1 písm. a) a d) advokátního tarifu ve výši 3 100 Kč za úkon dle § 9 odst. 4 písm. d) ve spojení s § 7 bodem 5 advokátního tarifu. Vedle odměny přísluší zástupci žalobce též náhrada hotových výdajů za dva uvedené úkony právní služby ve výši 300 Kč za úkon dle § 13 odst. 1 a 4 advokátního tarifu. Jelikož zástupce žalobce je plátcem daně z přidané hodnoty, je dle § 57 odst. 2 s. ř. s. součástí náhrady nákladů též náhrada této daně ve výši 1 428 Kč (21 % z částky 6 800 Kč). Žalobci tak náleží na náhradě nákladů řízení částka 11 228 Kč. Náhradu nákladů řízení je žalovaný povinen zaplatit k rukám zástupce žalobce (§ 149 odst. 1 zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů, užitý na základě § 64 s. ř. s.) ve lhůtě 30 dnů od právní moci rozsudku (§ 54 odst. 7 s. ř. s.).

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje,

vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 13. října 2022

Mgr. Tomáš Kocourek, Ph.D., v. r.
předseda senátu